

1909-11-20

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Eduard Løventhal

FACTS

Document type:
Letter

Archive:
Mappe 84 nr. 21

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

Rosenvangen 20/11 1909

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 84 Nr. 21

Kære H. Löwenthal!

Det var en stor glæde igen at jøbrø
fra Vellore og så en dag at hente den
bebudede kasse på toldboden. Og så
kom det lige til min fødselsdag, des. brunt
nogle dage før, konsementet dagen efter,
men så sent, så jeg måtte vente til den næste måned
at gaa på Toldboden. Der var jo en del gode
sager, men det er vist bedst at begynde med
det kedeligste, nemlig, at jeg nok har prædiker
så meget for dem om at spare på spr. i. tusser,
så de derne gang har kommet for lidt på,
eller måske ogsaa har været mindre tæt?
kan være, nok er det, at dyrene var for tørre,
og det er især gået ud over de interessante
små skarnbasser, dog ikke over nogen af
de dyr der var i papir for sig selv. (Efter dens
brev havde jeg ventet fine trabulke, det var

der jo ogsaa nok, men de bedste havde j ⁱ
forvejen. Ja bedste, smukkeste, for hvilke der
er spældne, kan j jo ikke vide sikkert.

Adet x jo nok det, at j nye. ' og sa havde j
ladet min fantasi udstyre de nye sa fint, sa da
de kom, viste de sig jo at vare noget betydningsfuld.

Dette var derimod ikke tilfældet med skarn-
basser og cetonider, der var både flere nye end
j havde ventet, og nydelige ting. De to cetonier
med hvide pletter x jo særlig rare, og sa var der
ogsaa en ny stor skarabæ, kugletriller. J har en
lige sa stor i forvejen, men en anden art, metallisk
blå, dunne x sort. Der var ogsaa en rund gul-
brun skarnbasse, som de måske har taget for
et kendt dyr, men den er sikkert ny. Og sa x der
alle de blanke med horn og uden, og gode
løber, ogsaa. Alt faldt en ny røn, og sa
smukbillere, det er ogsaa nye arter. De store
har jo den skavank, at de bliver mørkere og
mørkere, sa man har i aar den aldrig se dem i

i deres lyse pragt. Endnu vil jeg kun nævne den
lille fine Sandspurve, den er nok opstaaet, i alt
fald fra Vellore. Noorden man bevarer
farver på grashopper, som er tilbøjelige til at
tabe dem, ved jeg ikke, men jeg skal spørge på
museet, og sende dem brested. Jeg har hørt noget
om, at fisk bevarer deres farver: glycerin fremfor
Spiritus, men så skal de jo blive i glycerinen. Og
hvordan, med hvad de skal dræbes først, ved jeg ikke.

Dette med farverne, er hemmeligt. De vandrende blade
fra Java bliver sommetider sorte, sommetider
beholder de deres smukke grønne farve godt, og Japen
kan ikke sige hvorfor det går så forskelligt. De danske
gulstribede idelgravnes stribes, bliver i regelen
brune, men en gang imellem holder den gule farve
sig. Jeg fik det råd at dræbe dem i Spiritus, men
det var ikke det de gjorde det. Sommerfugle og nat-
sværme holder farverne så godt, jeg husker ikke,
eller har ikke lagt mærke til at mine har forandret
sig. Ja i England taler de måske ikke højt, men
de kan holde sig længe.